

deSingel

vr 11 okt 2013

Blauwe zaal Grote podia

Barokorkest B'Rock

olv. **Bejun Mehta**

inleiding **Jan Devlieger** | **19.15 uur** | **Blauwe foyer**

begin **20 uur** | pauze omstreeks **20.50 uur** | einde omstreeks **21.55 uur**

Ken uw klassiekers

2013-2014

Camerata Bern olv. Antje Weithaas
wo 25 sep 2013

Barokorkest B'Rock olv. Bejun Mehta
vr 11 okt 2013

Le Concert Olympique olv. Jan Caeyers
do 14 nov 2013

Le Concert Olympique olv. Jan Caeyers
wo 19 mrt 2014

Barokorkest B'Rock

Bejun Mehta muzikale leiding

Christian Poltéra cello

Joseph Haydn (1732-1809)

Symfonie nr 44 in e, HobI:44, 'Trauersinfonie' 23'

Allegro con brio

Menuett - Trio: Allegretto

Adagio

Finale: Presto

Concerto voor cello en orkest nr 1 in C, HobVIIb:1 24'

Moderato

Adagio

Allegro

pauze

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Divertimento in D, KV136 13'

Allegro

Andante

Presto

Symfonie nr 29 in A, KV201(186a) 30'

Allegro moderato

Andante

Menuetto: Allegretto

Allegro con spirito

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

**REAGEER
& WIN**

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

Haydn en Mozart

Joseph Haydn (1732-1809) en Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) zijn letterlijk dé toonaangevende componisten van de late achttiende eeuw. Ondanks een groot leeftijdsverschil, tegengestelde persoonlijkheden en totaal andere opleiding, was hun wederzijdse respect en beïnvloeding zeer groot.

Het profiel van Haydns genie is sterk gebonden aan tijd en omgeving. Hij werd geboren in Rohrau, een kleine Oostenrijkse stad nabij de Hongaarse grens, als zoon van een ambachtsman. Na een weinig planmatige en meer autodidactische opleiding trad Haydn in 1761, aanvankelijk als vice-kapelmeester en kort daarna als kapelmeester, in dienst van de Hongaarse adellijke familie Esterházy. Zijn artistieke evolutie verliep binnen dit aristocratische milieu langzaam maar gestaag. Veel van zijn belangrijkste werken kwamen pas tot stand na de dood van Mozart. Toen zijn broodheer prins Niklaus Esterházy overleed in 1790, vestigde Haydn zich in Wenen. Hij was niet meer verplicht om te componeren voor de Esterházy's, behield zijn titel en kreeg bovendien een pensioen. Onder de zakelijke leiding van Johann Peter Salomon volgden twee productieve seizoenen in Londen van januari 1791 tot juli 1792 en februari 1794 tot augustus 1795 waar Haydns Londense symfonieën (HobI:93-104) in première gingen. Haydn werd er onthaald als de 'grootste componist ter wereld'.

Mozart op zijn beurt werd geboren in Salzburg, een stad met een lange muzikale traditie en bruisende cultuur. Vader Leopold, zelf musicus en componist, wijdde zich exhaustief aan de opleiding en carrière van zijn talentvolle zoon. Tussen zijn zesde en vijftiende levensjaar was Wolfgang, samen met zijn familie, meer dan de helft van de tijd op reis. Zo maakte hij als wonderkind tournees naar Frankrijk, België, Nederland, Italië en ook Wenen en een aantal belangrijke Duitse steden werden aangedaan. Hij kwam in contact met alle belangrijke toenmalige muziekstijlen, niet het minst ook met de muziek van Haydn, en maakte een geniale synthese van een heel tijdperk. Mozart componeerde in hoog tempo, alsof hij wist dat hij slechts vijfendertig jaar oud ging worden, trachtte vruchteloos een goedbetaalde post binnen te halen aan een belangrijk Europees hof en vestigde zich vanaf 1781 als onafhankelijk kunstenaar in Wenen, waar hij aanvankelijk vele successen oogstte, maar tien jaar later in armoede en ontredde stierf.

Joseph Haydn. Tekening van George Dance, Londen 1794.

Joseph Haydn

Concerto voor cello en orkest nr 1 in C, HobVIIb:1

Anno 1760 bestond het orkest van de Esterházy's slechts uit vijf tot acht violen (altviolen inbegrepen), één cello, één contrabas, één fluit, twee hobo's, twee hoorns en klavecimbel (vermoedelijk gespeeld door Haydn). We moeten ons hierbij uiteraard eerder de intieme klank van een kamerorkest voorstellen dan de volle klank van een symfonisch orkest. Het orkestmateriaal van het Eerste Celloconcerto (ca. 1761) is overgeleverd in afzonderlijke partijen (voor elk instrument één) zonder score (overzichtspartituur). Alle partijen werden dus vermoedelijk gespeeld door een enkel instrument of eventueel ook twee per pupiter. Dit brengt met zich mee dat de enige cellist bij zijn solo-passages enkel ondersteuning kreeg van een contrabas. Deze minimale bezetting van de orkestpartijen veroorzaakt uiteraard een grote transparantie en helderheid. In een later manuscript zijn er wel meerdere partijen per stem beschikbaar. Deze extra partijen zijn echter alleen bedoeld om de tutti-passages te versterken. We krijgen dus een kamermuziekklink bij de solo-passages (met begeleiding van andere solisten) die contrasteert met een meer orkestrale klank bij de tutti-passages. De solopartij vereist een grote virtuositeit en blijft wat figuratie betreft eerder binnen het barokke idioom. Heel opvallend zijn de gepunte ritmes. De aangewende orkestrale technieken bouwen verder op de verworvenheden van de Mannheimers, gebruikmakend van de typische terrassendynamiek, maar met een grotere impact van de blazers, in dit geval hobo's en hoorns. Haydn schreef dit concerto vermoedelijk in functie van de hofcellist Joseph Franz Weigl. Een andere befaamde hofmusicus is de violist Luigi Tomasini, waarvoor Haydn o.m. het Violconcerto in C, Hob:VIIa schreef - 'fatto per il Luigi'. Het eerste deel (Moderato) van het Celloconcerto in C heeft niet de harmonische intensiteit van het latere Celloconcerto in D, HobVIIb:2 uit 1783. De ritornelli van het Celloconcerto in C houden de spotlights op de cellist en de solo-passages worden intelligent en helder begeleid door de strijkers. Het langzame middendeel (Adagio) in de subdominanttoonard (F), is een cantabile aria geschreven in de 'Style galant'. De hobo's en hoorn spelen niet mee in dit deel. In de 'Style galant' stijl treedt de melodie vaak op de voorgrond ondersteund door een homofone begeleiding. Deze stijl was heel populair aan de toenmalige Europese hoven. Haydn slaagt erin om in dit deel een verheven en nobele sfeer te handhaven. In de finale (Allegro molto) ligt de nadruk dan weer op de virtuositeit en de onbevangen musiceervreugde.

De ontwikkeling van de klassieke symfonie

De oorsprong van de symfonie ligt in de ouverture (Sinfonia) tot een

groot dramatisch werk zoals een opera of oratorium. Geleidelijk aan ontwikkelde de Sinfonia zich tot een zelfstandig genre. De driedeligheid van de ouverture, met de opeenvolging van snel-langzaam-snel, bleef behouden. Al gauw kenden de vroege symfonieën van Sammartini en andere Italiaanse componisten navolging in Duitsland, Oostenrijk en Frankrijk. Vaak werd er een menuet toegevoegd, soms op het einde en bij de standaardisering van de symfonie, normaliter tussen het tweede en derde deel. Naast de tendens van vereenvoudiging vindt er in de loop van de achttiende eeuw ook een tendens van profanisering plaats. Door de verburgerlijking van de maatschappij - met de Franse revolutie als culminatiepunt - ontstaat er een middenklasse die stilaan een belangrijke stempel zal drukken op het muziekleven dat eeuwen werd gedomineerd door de kerk en de aristocratie. Dit leidt tot de publicatie van talrijke partituren voor zowel de professionele als de amateurmuzikant, en tot de ontwikkeling van het openbaar concertleven. De niet-liturgische genres winnen aan belang en de instrumentale muziek wordt vanaf de negentiende eeuw zelfs oppermachtig, waarbij de romantische symfonie de kroon spant.

Joseph Haydn

Symfonie nr 44 in e, Hobl:44, 'Trauersinfonie'

Joseph Haydn schreef een groot deel van zijn symfonieën in dienst van de Esterházy's. De trilogie 'Die Tageszeiten', bestaande uit de symfonieën 'Le Matin' (Hobl:6), 'Le Midi' (Hobl:7) en 'Le Soir' (Hobl:8), vormen de aanzet tot een reeks van bijna zeventig 'Esterházy-symfonieën'. Haydn slaagde erin op geregelde tijdstippen symfonieën te schrijven voor een select gezelschap aan het hof. Het zijn zonder uitzondering kwalitatief sterke werken binnen het aristocratische verwachtingspatroon van de achttiende eeuw, met een perfecte balans tussen vorm en inhoud, waarbij ook het experiment niet werd geschuwd. De symfonieën uit de jaren 1771-1774 zijn grootschaliger opgevat dan zijn voorgaande en getuigen van een gerijpte techniek en levendige verbeelding. De langzame delen doen vaak romantisch aan, zoals het derde deel (Adagio) uit de 'Trauersymphonie' in e, Hobl:44. Deze symfonie kreeg deze naam toebedeeld omdat Haydn dit Adagio als muziek voor zijn begrafenis wou hebben. Het lot besliste er echter anders over. Haydn sterft op 31 mei 1809 tijdens de beschieting van Wenen door de Fransen en wordt omwille van al dat oorlogsgeweld de dag erna in stilte begraven. Op 15 juni van datzelfde jaar wordt dan een herdenkingsdienst gehouden waarbij het Requiem van Mozart wordt uitgevoerd. De 'Trauersymphonie' is geschreven voor twee hobo's, twee hoorns, fagot, klavecimbel en strijkers. Dit werk wordt samen met de

Mozart in 1789. Tekening van Doris Stock.

'Abschiedssymphonie' (Hobl:45) en 'La Passione' (Hobl:49) tot zijn 'Sturm und Drang-symfonieën' gerekend. De 'Sturm und Drang' wil de toehoorders onmiddellijk bij de keel grijpen en overtuigen. Het is het grote gebaar met heel veel passie en heftige accenten. Het eerste deel (Allegro con brio) van de 'Trauersymphonie' is geschreven in de sonatevorm en begint met een viernoten-motief gespeeld in unisono. Als tweede deel plaatst Haydn vrij onconventioneel een Menuetto & Trio (doorgaans komt het menuet in een klassieke symfonie tussen het langzame tweede deel en laatste vlugge deel). In het Menuetto maakt Haydn gebruik van een barokke techniek: canon in het octaaf (Canone in Diapason). Het Trio staat in de gelijknamige grote toonaard (E). Behalve dit Trio zijn alle delen trouwens geschreven in de hoofdtoonaard e. Het derde deel (Adagio) is geschreven voor de strijkers 'con sordino'. Net als het eerste deel is ook de Finale (Presto) gecomponeerd in een sonatevorm. Ook hier maakt Haydn veelvuldig gebruik van unisono 's.

Wolfgang Amadeus Mozart **Divertimento in D, KV136**

Gedurende de jaren 1770 tot 1773 maakte Mozart maar liefst drie Italiaanse reizen. Wanneer vader Leopold en zoon Wolfgang op 15 december 1771 terugkeren van hun tweede Italiaanse tournee naar Salzburg, gebeurt er kort na hun aankomst iets belangwekkends: de tolerante aartsbisschop von Schrattenbach overlijdt de dag nadien – deze vorst was Wolfgang Amadeus steeds zeer genegen. In maart 1772 volgde de strenge graaf Hiëronymus Colloredo hem op. Ter gelegenheid van Colloredo's aanstelling als nieuwe aartsbisschop van Salzburg werd 'Il sogno di Scipione' (KV126) opgevoerd. De relatie met Colloredo verliep aanvankelijk goed maar zal snel beduidend slechter worden. Mozart componeerde gedurende 1772 in een ijltempo o.m. enkele symfonieën (KV124, 128-130, 132-134), een litanie (KV125), een vierhandige klaviersonate (KV123a), drie kerksonates (KV67-69) en drie divertimenti (KV136-138). Het divertimento was gedurende de tweede helft van de achttiende eeuw in Oostenrijk doorgaans kamer- en geen orkestmuziek. De divertimenti (KV136-138) zijn in feite vroege strijkkwartetten. Opvallend is de term 'Basso' in de onderste partij, waarbij zowel cello als contrabas of cello en contrabas plausibel zijn. Het Divertimento in D (KV136) bestaat uit de opeenvolging vlug-langzaam-vlug. De hoekdelen zijn geschreven in de sonatevorm. In het onbevangen en vrolijke eerste deel (Allegro) ontdekken we een aantal imitaties tussen eerste en tweede viool. Verrassend is de mineur-passage voor de reprise. Het tweede deel (Andante) in de maat drie vierden is heel overzichtelijk met telkens frases van vier maten. De schrijfwijze is overwegend

homofoon met ook de typische Albertijnse bassen na de herhaling van het A-gedeelte. Het laatste deel (Presto) begint met een zestal piano-akkoorden gevolgd door een forte-passage. De fugatische inzetten in de doorwerking zorgen voor een welkome afwisseling in deze speelse verstrooiingsmuziek.

Wolfgang Amadeus Mozart

Symfonie nr 29 in A, KV201 (186a)

In augustus 1772 kreeg Wolfgang Amadeus Mozart onder aartsbisschop Colloredo een (onder)betaalde post als 'Konzertmeister'. De concertmeester was een van de componisten die in de hiërarchie onder de 'Kapellmeister' stond. Wat Wolfgang ontbrak was een vaste betrekking aan een belangrijk Europees hof zoals Wenen, München, Milaan of Parijs. Toen Leopold en Wolfgang in de zomer van 1773 naar Wenen reisden – ze hadden met veel tegenzin toestemming gekregen van hun broodheer Colloredo – gingen ze op audiëntie bij keizerin Maria Theresia. Deze poging om een vaste betrekking te verwerven mislukte, net als vele andere daarna. De Mozarts keerden in september noodgedwongen terug naar Salzburg. Ondanks deze teleurstelling leerde Wolfgang in Wenen wel de muziek van Haydn grondig kennen. Dit vormde een blijvende bron van inspiratie voor de rest van zijn carrière. In oktober 1773 componeerde Mozart in zijn gebruikelijke hoge tempo o.m. de Vijfentwintigste Symfonie (KV183) in g (Mozarts eerste symfonie in een mineurtoonard) voor twee hobo's, maar liefst vier hoorns, twee fagotten en strijkers. Wat expressie betreft (Sturm und Drang) verschilt het duidelijk van zijn voorgaande werk (doorgaans eerder de Style galant), maar zeer vergelijkbaar met de symfonieën die Haydn op dat moment schrijft. Het hartstochtelijke begin van het eerste deel (Allegro con brio) doet heel dramatisch en intens aan met zijn syncopische ritmes, dalende verminderde septiem (Es-Fis) en unisono-passages. De Negenentwintigste Symfonie in A voor twee hobo's, twee hoorns en strijkers voltooide Mozart op 6 april 1774 en is net als de Symfonie in g, KV183 een van zijn bekendere vroege symfonieën. Ook hier getuigt Wolfgang van een meer persoonlijke uitdrukking binnen de wetmatigheden van de klassieke symfonie en stijl. Het eerste deel (Allegro moderato) zet in met een heel sierlijk hoofdthema, waarbij vooral de dalende octaafsprongen, de korte appogiaturen en herhaalde noten opvallen. Dit hoofdthema wordt eerst alleen door de strijkers gespeeld. Een dergelijke intieme opening van een symfonie is in die periode eerder ongewoon. Daarna volgt de forte-herhaling van het eerste thema met hobo's en hoorns. Zowel de eerste, de tweede als de vierde beweging zijn geschreven in de sonatevorm. De tweede beweging (Andante) gecomponeerd in de subdominanttoonard (D) is 'con sordino' voor de strijkers. Het derde

deel (Menuetto) klinkt vrij nerveus door het veelvuldig gebruik van gepunte ritmes. Het Trio staat hiermee in contrast en doorbreekt dit ritmische ostinato met een vloeiende melodiële lijn. Na de da capo van het Menuetto volgt het laatste deel (Allegro con spirito) in de maat zes achtsten. Net als in het eerste deel wendt Mozart hier octaafsprongen aan waardoor we gewag kunnen maken van een motivische eenheid.

Barokorkest B'Rock

Barokorkest B'Rock werd in 2005 opgericht op initiatief van klavecijnist, componist, dirigent Frank Agsteribbe, contrabassist Tom Devaere en de cultuurmanagers Hendrik Storme en Tomas Bisschop. Het orkest is gehuisvest in Gent. Barokorkest B'Rock is ontstaan uit zin voor vernieuwing en verjonging in de wereld van de oude muziek. De vaste kern bestaat uit een twintigtal musici uit binnen- en buitenland, gespecialiseerd in de historisch geïnformeerde uitvoeringspraktijk. Barokorkest B'Rock onderscheidt zich door een uitvoeringsgerichte en stijlbewuste manier van spelen waarbij expressie en intensiteit centraal staan. In zijn programmakeuze verbindt het orkest vaste waarden uit de barokliteratuur met minder gekend repertoire uit de 17de en 18de eeuw; en kiest het voor een gedurfde programmering waarin oude én nieuwe muziek elkaar ontmoeten en bevruchten. Daarnaast schenkt het orkest bijzondere aandacht aan de uitvoering en creatie van hedendaagse muziek op maat van zijn historisch instrumentarium. Onder de noemer B'Rock XS ontwikkelt het orkest grensoverschrijdende programma's in kamermuziekbezetting. Barokorkest B'Rock doet regelmatig een beroep op toonaangevende solisten en gastdirigenten zoals René Jacobs, Jérémie Rhorer, Leonardo García Alarcón, Peter Dijkstra, Bejun Mehta, Alexander Melnikov, Kristian Bezuidenhout, Philippe Jaroussky, Ilina Ibragimova, Christian Poltéra, Sophie Karthäuser, en vele anderen. Per seizoen speelt het orkest een dertigtal concerten in binnen- en buitenland. Zo is het orkest geregeld te gast in Muziekcentrum de Bijloke, Bozar, KlaraFestival, Kunstenfestivaldesarts, deSingel, Amuz, het Concertgebouw, MAfestival; maar ook op/in internationale festivals en concertzalen zoals het Concertgebouw Amsterdam, De Doelen Rotterdam, Festival Oude Muziek Utrecht, Operadagen Rotterdam, Konzerthaus Berlin, Innsbrucker Festwochen der alten Musik, Musikfestspiele Potsdam Sanssouci, Holland Festival, Cité de la Musique Parijs, Kölner Philharmonie, Styriarte in Graz, Wigmore Hall, Wratislawia Cantans of de Telemann-Festtage in Magdeburg. Vanaf het seizoen 2013-2014 is B'Rock orkest in residentie in Flagey in Brussel. Opera en muziektheater vormen een essentieel onderdeel van de artistieke werking. Met vooraanstaande operahuizen zoals De Munt, Muziektheater Transparant en LOD ontwikkelde B'Rock structurele partnerships. In 2012 debuteerde B'Rock in de Munt met de opera 'Orlando' van Händel onder leiding van René Jacobs. Barokorkest B'Rock geniet de structurele steun van de Vlaamse Gemeenschap, de Stad Gent en de Provincie Oost-Vlaanderen.

www.b-rock.org

DESINGEL TIJDLIJN B'ROCK

11 okt 2013

B'Rock olv. Bejun Mehta

Haydn, Mozart

31 jan 2013

B'Rock olv. Frank Agsteribbe

Corelli, Muffat, Telemann, Händel

21 sep 2012

B'Rock & Zweeds Radio Koor olv. Peter Dijkstra

Händel, Vivaldi, Sandström

18 & 19 jan 2012

Jan Decorte - B'Rock & Bloet

Purcell The Indian Queen

25 nov 2011

B'Rock olv. Frank Agsteribbe

Van Maldere, Haydn

15 jan 2011

Frank Vandenbroucke & Lod & B'Rock

Lecture Songs #2 - De Triomf van de menselijkheid

21-23 okt 2010

Joëlle Tuerlinckx & B'Rock

Cage Atlas Eclipticalis

22 jan 2010

B'Rock & Lod olv. Frank Agsteribbe

Lecture Songs #1 - Een redenaarsconcert 'Adieu to the pleasures'

3 sep 2009

B'Rock & Innsbrucker Festivalchor olv. Timothy Brown

Locke, Purcell, Clarke, Händel

8 mei 2009

B'Rock olv. Alfredo Bernardini

Bach

4 & 5 mrt 2009

Lod & B'Rock olv. Frank Agsteribbe

Judaspassie

25 & 26 jan 2008

Jan Decorte & B'Rock olv. Richard Egarr

Purcell Dido & Aeneas

5 & 6 sep 2007

In Vitro & B'Rock . Eduardo López Banzo

Vivaldi La Senna Festeggiante

1 dec 2006

B'Rock & Vocalconsort Berlin olv. Gary Cooper

Purcell, Händel

Barokorkest B'Rock

muzikale leiding

Bejun Mehta

1ste viool

Rodolfo Richter (concertmeester)

Louella Alatiit

Sara DeCorso

Justin Glorieux

Jivka Kaltcheva

An Van Laethem

2de viool

Daniela Helm

Marie Haag

Jorge Jimenez

John Ma

Gabrielle Wunsch

altviool

Luc Gysbregts

Manuela Bucher

Kaat De Cock

Wendy Ruymen

cello

Kate Haynes

Steuart Pincombe

Nika Zlatic

contrabas

Tom Devaere

Love Persson

hobo

Benoit Laurent

Stefaan Verdegem

fagot

Benny Aghassi

hoorn

Jeroen Billiet

Mark De Merlier

Bejun Mehta

Contratenor Bejun Mehta zingt regelmatig hoofdrollen in prestigieuze huizen als Covent Garden in Londen, Bayerische Staatsoper, Opéra National de Paris, Theater an der Wien, Berliner Staatsoper, de Munt, Nederlandse Opera, Barcelona Liceu, Teatro Real in Madrid, Metropolitan Opera in New York, Chicago Lyric en op grote festivals als deze van Salzburg, Glyndebourne en Aix-en-Provence. Als concertzanger en in recitals met pianist Julius Drake was Bejun Mehta te horen in het Concertgebouw Amsterdam, Wigmore Hall in Londen, Konzerthaus Wien, Carnegie Hall in New York, Bozar in Brussel, Cité de la Musique in Parijs, Bremen Musikfest, Edinburgh Festival, Verbier Festival en de BBC Proms in Londen. Mehta zong de wereldpremière van de opera 'Written on Skin' van George Benjamin op het Festival van Aix-en-Provence. Hoogtepunten van het voorbije seizoen waren hernemingen van 'Written on Skin' in Amsterdam en Covent Garden; Händelaria's met het Freiburger Barockorchester; klassieke aria's met de Akademie für Alte Musik Berlin; 'Agrippina' en 'Aschemond oder The Fairy Queen' van Helmut Oehring aan de Berliner Staatsoper en 'Orlando' tijdens het Holland Festival. Bejun Mehta heeft een exclusief contract met Harmonia Mundi. Zijn cd met Händelaria's 'Ombra Cara', met het Freiburger Barockorchester olv. René Jacobs, won in 2011 de Echo Klassik Preis als opera opname van het jaar. Op de cd 'Down by the Salley Gardens' is hij te horen in Engelse romantische liederen met pianist Julius Drake. In december 2013 zal een cd met klassieke aria's met de Akademie für Alte Musik Berlin olv. René Jacobs verschijnen. Eveneens verkrijgbaar op cd en op dvd zijn 'Agrippina' (BBC Music Magazine 2012 Opera Award), en 'Belshazzar', beide op Harmonia Mundi; 'Theodora' (C-Major Entertainment/Unitel), 'Mitridate' (Decca), 'Messiah' (Unitel Classics), Britten's 'A Midsummer Night's Dream' (Glyndebourne) en Benjamins 'Written on Skin' (Nimbus).

DESINGEL TIJDLIJN BEJUN MEHTA

11 okt 2013

B'Rock olv. Bejun Mehta

Haydn, Mozart

debutconcert in deSingel

Christian Poltéra © Marco Borggreve

Christian Poltéra

De Zwitserse cellist Christian Poltéra (°1977) studeerde bij Nancy Chumachenko, Boris Pergamensjikov en bij Heinrich Schiff in Salzburg en Wenen. In 2004 won Poltéra de Borletti-Buitoni Award. Tussen 2004 en 2006 maakte Christian Poltéra deel uit van het prestigieuze 'new generation artists scheme' van de BBC Radio 3 in Londen. Door Bozar in Brussel en het Concertgebouw Amsterdam werd hij benoemd tot 'Rising Star' van de Europese Concert House Organisation 2006-2007. Als solist concerteerde Poltéra met het Gewandhausorchester Leipzig, Los Angeles Philharmonic, Münchner Philharmoniker, Oslo Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Bamberger Symphoniker, Tonhalle-Orchester Zürich, Santa Cecilia Orchestra Rome, Chamber Orchestra of Europe, Orchestre de Paris, Orchestre Révolutionnaire et Romantique, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen en de Camerata Salzburg ea. Hij speelde onder leiding van vooraanstaande dirigenten als Riccardo Chailly, Adam Fischer, Christoph von Dohnányi, Sir John Eliot Gardiner, Bernard Haitink, Heinz Holliger, Leonard Slatkin, Heinrich Schiff enz. In kamermuziekverband geeft Poltéra regelmatig concerten met Mitsuko Uchida, Christian Tetzlaff, Thomas Zehetmair, Gidon Kremer, Lars Vogt, Leif Ove Andsnes, Kathryn Stott, Martin Fröst en het Auryn Quartett. Samen met Frank Peter Zimmermann en Antoine Tamestit vormt hij een vast strijktrio, dat in de belangrijkste muziekmetropolen te gast is. Poltéra was reeds te horen op de grote festivals als deze van Salzburg, Edinburgh, Londen (Proms), Los Angeles (Hollywood Bowl), Berlijn, Wenen, Luzern, Lockenhaus en de Schubertiade Schwarzenberg. Hij maakte opnamen van celloconcerti van Dvorák, Dutilleux, Lutoslawski, Toch, Schoeck, Honegger en Martin en kamermuziek van Prokofjev, Fauré, Saint-Saëns, Mozart en Schubert. Verschillende opnamen werden bekroond met oa. BBC Music Choice, Editor's Choice Gramophone Magazine en Diapason d'Or. **Christian Poltéra bespeelt de beroemde cello 'Mara' van Antonio Stradivari uit 1711.**

www.christianpoltera.com

DESINGEL TIJDLIJN CHRISTIAN POLTÉRA

11 okt 2013

B'Rock olv. Bejun Mehta

Haydn, Mozart

28 jan 2010

Christian Poltéra

Bach, Britten, Dutilleux

26 sep 2008

Frank Peter Zimmermann & Antoine Tamestit & Christian Poltéra

Beethoven

Binnenkort in deSingel

Café Zimmermann

olv. Céline Frisch klavecimbel

Pablo Valetti, Mauro Lopes Ferreira,

David Plantier, Kepa Artexte viool

Petr Skalka cello

A Vivaldi

Concerti uit 'Estro Armonico', opus 3, nrs 7 tot 12

Concerto voor cello en strijkers in G, RV414

Concerto voor viool, cello en strijkers in F 'Il Proteo o sia il Mondo
al rovescio', RV544

Céline Frisch © Pascal Gérard

vr 18 okt 2013 | 20 uur | Blauwe zaal

€ 28, 24, 20 (basis) | € 24, 20, 16 (-25/65+) | € 8 (-19 jaar)

Gratis inleiding **Bruno Forment** | 19.15 uur | **Blauwe foyer**

deSingel

Internationale Kunstcampus

architectuur

theater

dans

muziek

www.desingel.be

t +32 (0)3 248 28 28

Desguinlei 25

B-2018 Antwerpen

 deSingelArtCity

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van de Provincie en de stad Antwerpen.

mediasponsors

